

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

5. veebruar 2014,

seoses ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 2002/65/EÜ, 2013/36/EL ja 2009/110/EÜ muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta

(CON/2014/9)

(2014/C 224/01)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

31. oktoobril 2013 sai Euroopa Keskpank (EKP) nõukogult taotluse avaldada arvamust seoses ettepanekuga direktiivi kohta, mis käsitleb makseteenuseid siseturul ning direktiivide 2002/65/EÜ, 2013/36/EL ja 2009/110/EÜ muutmist ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamist ⁽¹⁾ (edaspidi „ettepandud määrus“).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepandud direktiivi sätted mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) ülesandeid edendada maksesüsteemide tõrgeteta toimimist ja aidata kaasa finantssüsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamisele, millele osutavad lepingu artikli 127 lõike 2 neljas taane ning artikli 127 lõige 5. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

Üldised märkused

1. Ettepandud direktiivi, mis asendab ja tunnistab kehtetuks direktiivi 2007/64/EÜ ⁽²⁾ („makseteenuste direktiiv“), eesmärk on edasi arendada liidu elektrooniliste maksete turgu, võimaldades tarbijatel ja turuosalistel ära kasutada siseturu eeliseid, arvestades ka jaemaksete turu kiiret arengut (uued makselahendused nutitelefonidele, e-kaubandus, jne). Need ettepanekud on olemasoleva makseteenuste keskkonna komisjonipoolse põhjaliku läbivaatamise tulemus. Komisjon avaldas ja viis 2012. aasta jaanuaris läbi avaliku konsultatsiooni Euroopa integreerituma kaardi-, interneti- ja mobiilimaksete turu saavutamise rohelise raamatu kohta ⁽³⁾, millele vastas ka EKP ⁽⁴⁾. Nii vastused rohelise raamatu konsultatsioonile kui komisjoni läbi viidud uuringud ja makseteenuste direktiivi läbivaatamine näitasid, et jaemaksete turu ja tehnoloogia hiljutised arengud on esitanud seadusandjale uusi väljakutseid, millega tegeleb ka ettepandud direktiiv.
2. Ettepandud direktiiviga on hetkel kehtivasse makseteenuste direktiivi tehtud hulganisti muudatusi, sealhulgas reguleerimisala laiendamine maksetehingute geograafilise ulatuse ja vääringu osas. Ettepandud direktiivis on ümber määratletud ja muudetud mitmeid makseteenuste direktiivis hetkel ette nähtud erandeid, kehtestades rangemad nõuded ja tehes erandi kasutamise seeläbi keerulisemaks, ning jäetud välja muid erandeid, mis ei ole enam otstarbekad. Näiteks on muudetud kaubandusagentide erandit selliselt, et seda kohaldatakse kaubandusagentidele vaid juhul, kui nad tegutsevad kas maksja või makse saaja nimel. Samuti on ümber määratletud digitaalse sisu ja telekommunikatsiooni vahenditega tehtavate tehingute erand, piirates selle kohaldamisala, ning välja jäetud makseteenuste direktiivis ette nähtud erand pangaautomaatideenustele,

⁽¹⁾ COM(2013) 547/3.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

⁽³⁾ COM(2011) 941 final.

⁽⁴⁾ Vt Eurosystem response to the European Commission Green Paper „Towards an integrated European market for card, intent and mobile payments“, märts 2012, avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

mida pakuvad sõltumatud pangaautomaatide käitajad. Kõige olulisema muudatusena laiendab ettepanud direktiiv makseteenuste direktiivi reguleerimisala uutele teenustele ja teenuse pakkujatele, st „kolmandast isikust teenusepakkujatele”, kelle äritegevuseks on maksekontole juurdepääsul põhinevate teenuste (näiteks makse algatamise teenus või kontoteabe teenus) osutamine, kuid kes ei hõia tavaliselt kliendi rahalisi vahendeid⁽⁵⁾. Samuti keelatakse kaubandusettevõtjatel reguleeritud vahendustasuga kaartide eest lisatasu võtmine, arvestades vahendustasude piirmäära kehtestamist määruse ettepanekuga, mis käsitleb kaardipõhiste maksetehingute vahendustasusid⁽⁶⁾. Ettepanud direktiiv muudab ka mitmeid kehtiva korra olulisi elemente (näiteks nõuded kaitsemeetmete kohta, erandi tegemise tingimused ning makseteenuse pakkuja ja maksja vastutus autoriseerimata maksetehingu eest), et asjaomaseid sätteid veelgi ühtlustada, tagada võrdsed võimalused ja parandada õiguskindlust⁽⁷⁾. Ettepanud direktiivi üldine eesmärk on pakkuda tarbijatele paremat kaitset pettuse, kõikvõimalike kuritarvituste ja muude makseteenuste turvalisusega seonduvate intsidendite eest. Ettepanek sisaldab mitmeid sätteid, mis kohustavad Euroopa Pangandusjärelevalvet (EBA) andma omapoolse panuse järelevalvemehhanismide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamise kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010⁽⁸⁾.

3. EKP toetab igati ettepanud direktiivi eesmärke ja sisu. Eelkõige toetab EKP ettepanekut laiendada kehtivat makseteenuste nimekirja, hõlmates ka makse algatamise teenused ja kontoteabe teenused, edendades seeläbi innovatsiooni ja konkurentsi jaemaksete turul. Järelevalvajad ja järelevaatajad on kolmandate osapoolte juurdepääsu maksekontodele põhjalikult arutanud jaemaksete turvalisust käsitleva Euroopa foorumi (*European Forum on the Security of Retail Payments*, edaspidi „SecuRe Pay foorum”) raames. Asjaomaste arutelude põhielemendid on välja toodud ka EKP muudatusettepanekutes.
4. Samuti toetab EKP: a) makseteenuse pakkujate tegevus- ja turvanõuete ühtlustamist ja parandamist; b) pädevate asutuste volituste suurendamist; ja c) rangemate nõuete kehtestamist teatud makseteenuste direktiivi sätete osas, mille kohaldamise üle on liikmesriikidel seni olnud märkimisväärne kaalutusõigus. Asjaomase kaalutusõiguse tõttu esineb liidu eeskirjade kohaldamises märkimisväärseid erinevusi, mis on omakorda põhjustanud jaemaksete turu killustumist⁽⁹⁾. EKP on oma seisukohad varem avaldanud nii vastuses rohelisele raamatule⁽¹⁰⁾ kui muude foorumite, näiteks SecuRe Pay foorumi, raames. EKP-l on hea meel tõdeda, et mitmed eelnimetatud seisukohad ning ka SecuRe Pay foorumi raames avaldatud soovitusel sisalduvad ka ettepanud direktiivis. EKP-l on siiski mitmeid konkreetseid märkusi.

Konkreetsed märkused

1. Määratletud mõisted

Ettepanud direktiivis määratletud mõisteid⁽¹¹⁾ ei ole makseteenuste direktiiviga võrreldes oluliselt muudetud, kuid neid võiks täpsustada. Eelkõige tuleks ettepanud direktiivi lisada mõisted „makseviiside väljaandmine” ja „maksetehingute vastuvõtmine”⁽¹²⁾. See teeks ettepanud direktiivi I lisa selgemaks. Ka mõisteid „makse algatamise teenus”⁽¹³⁾ ja „kontoteabe teenus”⁽¹⁴⁾ võiks täpsustada. Samuti võiks terviklikkuse huvides lisada mõisted „kreeditkorraldus”, „piiriülelised maksed” ja „riigisisised maksed”.

⁽⁵⁾ Vt ettepanud direktiivi I lisa lõige 7.

⁽⁶⁾ Ettepanek, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (COM (2013) 550/3); 2013/0265).

⁽⁷⁾ Uued sätted täpsustavad maksesüsteemide juurdepääsu ja tagasimakse õigust ning käsitlevad ka turvalisuse ja autentimise küsimusi kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu ettepanekuga direktiivi kohta, mis käsitleb meetmeid, millega tagada võrgu- ja infoturbe ühtlaselt kõrge tase kogu Euroopa Liidus (COM(2013) 48 final) (edaspidi „võrgu- ja infoturbe direktiiv”). Võrgu- ja infoturbe direktiivi ettepaneku kohta vaata punkt 2.12 all.

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1093/2010, 24. november 2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

⁽⁹⁾ Vt näiteks ettepanud direktiivi artiklit 66 makseteenuse pakkuja ja maksja vastutuse kohta autoriseerimata maksetehingu eest.

⁽¹⁰⁾ Vt allmärkus 4.

⁽¹¹⁾ Vt ettepanud direktiivi artikkel 4.

⁽¹²⁾ Vt lisa toodud muudatusettepanek 12.

⁽¹³⁾ Vt ettepanud määruse artikli 4 lõige 32.

⁽¹⁴⁾ Vt ettepanud määruse artikli 4 lõige 33.

2. Muud sätted

- 2.1. Reguleerimisala osas⁽¹⁵⁾ sätestab ettepannud direktiiv, et maksetehingute puhul, kus vaid üks makseteenuse pakkuja asub liidus, kohaldatakse krediteerimise väärtuspäeva⁽¹⁶⁾ ning makseteenuste tingimuste läbipaistvust ja teabenõudeid käsitlevaid sätteid maksetehingu liidus teostatava osa suhtes⁽¹⁷⁾. Sellistel juhtudel peaks võimalikult suures ulatuses ja kõikide vääringute suhtes võrdselt kohalduma ka IV jagu, mis käsitleb makseteenuste osutamise ja kasutamise seonduvaid õigusi ja kohustusi.
- 2.2. Ettepannud direktiiviga kaotatakse makseteenuste direktiivis hetkel ette nähtud liikmesriikide või pädevate asutuste õigus laiendada kaitsemeetmete nõudeid, mida kohaldatakse lisaks muu äritegevusega tegelevatele makseasutustele ka makseasutustele, kes tegelevad ainult makseteenuste osutamisega⁽¹⁸⁾. EKP teeb ettepaneku kohustada makseasutusi tagama kohase kaitse makseteenuse kasutaja rahalistele vahenditele kaitsemeetmete nõuete kehtestamisega, sõltumata sellest, kas makseasutus tegeleb muu äritegevusega või mitte.
- 2.3. Tõhususe huvides eelistaks EKP üht pädevat asutust, kelle ülesanne oleks tagada määruses kehtestatud nõuete järgimine. Samas on EKP teadlik, et riikidevahelistest erisustest tulenevalt võib see praktikas osutuda keeruliseks.
- 2.4. Lisaks teeb EKP ettepaneku lisada Europoli nende asutuste hulka, millega makseteenuste üle järelevalvet teostavad pädevad asutused võivad jagada teavet⁽¹⁹⁾, arvestades Europoli erialaseid teadmisi kuritegevuse ja terrorismi, sealhulgas euro rahatähtede võltsimise ja muude makseviiside ja teenustega seotud finantskuritegude vastu võitlemisel.
- 2.5. Arvestades asjaolu, et kontot haldavatele makseteenuse pakkujatele antakse õigus lubada juurdepääsu maksekontodele ettepannud direktiivi I lisa lõikes 7 nimetatud teenuste osutamiseks, ning et kolmandast isikust teenusepakkuja poolt osutatavaid teenuseid pakutakse enamasti interneti teel, mistõttu ei ole need teenused piiratud ühe liikmesriigiga, teeb EKP turvakaalutlustel ettepaneku mitte võimaldada kolmandast isikust teenusepakkujale erandi tegemist artikli 27 alusel.
- 2.6. Direktiivis 2009/44/EÜ⁽²⁰⁾ (edaspidi „arvelduse lõplikkuse direktiiv”) määratletud maksesüsteemid ei ole hõlmatud ettepannud määruse artikli 29 lõikega 1, mille kohaselt peavad eeskirjad, mis reguleerivad juurdepääsu maksesüsteemidele, olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad. Ettepannud direktiivi artikli 29 lõike 2 viimane lõik aga sätestab, et kui määratud maksete süsteem võimaldab otseosalust, võimaldatakse osalust ka teistele tegevusloa saanud või registreeritud makseteenuse pakkujaile kooskõlas artikli 29 lõikega 1. Arvelduse lõplikkuse direktiivi artikli 2 punktis g määratletud mõiste „kaudne osaleja” ei hõlma hetkel makseasutusi. Järjepidevuse ja õiguskindluse tagamiseks teeb EKP ettepaneku mõiste „kaudne osaleja” määratlust arvelduse lõplikkuse direktiivis muuta, hõlmates ka makseteenuse pakkujad.
- 2.7. Turvanõuete ja kliendi kaitsmise põhimõtete seostamiseks maksekonto teenustele avatud juurdepääsu kontseptsiooniga teeb EKP ettepaneku nõuda klientide korrektset autentimist turvalise autentimissüsteemi abil. Kolmandast isikust teenusepakkujad saaksid seda tagada kas maksja turvalise ümbersuunamisega kontot haldava makseteenuse pakkuja poole või omaenda isikustatud turvaelementide välja andmisega. Ühtne Euroopa maksekontole juurdepääsu liides peaks võimaldama mõlemat. Asjaomane liides peaks põhinema avatud Euroopa standardil ning võimaldama kolmandast isikust teenusepakkujal pääseda juurde mis tahes makseteenuse pakkuja maksekontole liidus. Nimetatud standardi võiks EBA määratleda tihedas

⁽¹⁵⁾ Vt ettepannud direktiivi artikkel 2.

⁽¹⁶⁾ Vt ettepannud direktiivi III jaotis.

⁽¹⁷⁾ Vt ettepannud direktiivi artikkel 78.

⁽¹⁸⁾ Vt makseteenuste direktiivi artikkel 9.

⁽¹⁹⁾ Vt ettepannud direktiivi artikkel 25.

⁽²⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/44/EÜ, 6. mai 2009, millega muudetakse direktiivi 98/26/EÜ arvelduse lõplikkuse kohta makse- ja väärtpapierarveldussüsteemides ja direktiivi 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta seoses omavahel ühendatud süsteemide ja krediitnõuetega (ELT L 146, 10.6.2009, lk 37).

koostöös EKPga ning see võiks sisaldada tehnilisi nõudeid ja talitlust puudutavaid nõudeid ning seonduvat korda. Lisaks peaksid kolmandast isikust makseteenuse pakkujad a) kaitsma nende poolt makseteenuse kasutajale väljastatud isikustatud turvaelemente, b) autentima end üheselt mõistetaval viisil kontot haldava(te) makseteenuse pakkuja(te) ees; c) mitte säilitama maksekonto kaudu saadud teavet, va teave, mis on mõeldud algatatud makse identifitseerimiseks (nt viitenumber, maksja ja makse saaja IBAN, tehingu summa) ja d) mitte kasutama teavet mis tahes muul otstarbel peale makseteenuse kasutaja poolt selgesõnaliselt määratletud otstarbe⁽²¹⁾. Üks võimalus erinevaid aspekte täpsustada on sõlmida kontot haldavate makseteenuse pakkujate ja kolmandast isikust teenusepakkujate vahel lepingud. Tõhususe huvides ning selleks, et mitte põhjendamatult tõkestada konkurentsi, tuleks peamised küsimused (sealhulgas vastutus) täpsustada ettepannud direktiivis. Täpsemad ärieeskirjad, sealhulgas tehnilise ja talitlusliku korralduse (näiteks autentimine, tundliku teabe kaits, maksekäsurendite tuvastamine) võib määratleda maksesüsteemi loomisega, milles saaksid osaleda kõik asjaosalised ning mis aitaks vältida eraldi lepingute sõlmimise vajadust.

- 2.8. Raamlepingute ja tarbijakaitse sätete osas on EKP seisukohal, et tarbijad peaksid makse algatamise teenusega seonduva maksekonto omajatenä olemasoleva kaitsena samal tasemel kui võlgnikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 260/2012⁽²²⁾ (edaspidi nimetatud „SEPA määrus“) kohaselt, st tarbijal peaks olema õigus anda kontot haldavale makseteenuse pakkujale korraldus kehtestada konkreetsete kolmandast isikust teenusepakkujate positiivsed või negatiivsed nimekirjad⁽²³⁾.
- 2.9. Otsekorralduste osas sätestab ettepannud direktiiv, et maksjal peaks olema tingimusteta õigus tagasimaksele, välja arvatud juhul, kui maksja on juba täitnud oma lepingujärgsed kohustused ja teenused on juba maksjale osutatud või kaup maksja poolt tarbitud⁽²⁴⁾. Selle asemel, et tarbijakaitset tugevdada, ettepannud direktiiv tõenäoliselt hoopis kaotaks piiramatut tagasimakse õiguse hetkel kehtivas SEPA otsekorraldussüsteemis. Tagasimakse õigust käsitlevate sätete järgimiseks peaksid makseteenuse pakkujad tõenäoliselt hakkama koguma teavet oma klientide ostude kohta. See võib tõstatada küsimusi seoses eraelu puutumatusega ning suurendada makseteenuse pakkujate halduskoormust. Seetõttu teeb EKP ettepaneku kehtestada kõikidele tarbijaotsekorraldustele üldine, tingimusteta tagasimakseõigus kaheksa nädala jooksul. Teatud kaupade ja teenuste puhul peaksid võlgnikud ja võlausaldajad saama eraldi kokku leppida, et tagasimakseõigust ei kohaldata. Komisjon võiks selliste kaupade ja teenuste suletud nimekirja koostada delegeeritud õigusaktidega.
- 2.10. Kolmandast isikust teenusepakkujate poolt kontot haldavale makseteenuse pakkujale ettepannud direktiivi artiklite 65 ja 82 kohaselt autoriseerimata maksetehingu tegemise eest makstav rahaline hüvitis ei ole vastavuses täitmata jätmise, vale või hilise täitmise eest makstava hüvitisega. Seetõttu soovib EKP asjaomased sätted teineteisega kooskõlla viia, et tagada sarnased kahju hüvitamise võimalused⁽²⁵⁾.
- 2.11. Kehtiv makseteenuste direktiiv on aidanud oluliselt suurendada jaemaksete tõhusust, kehtestades kredittkorraldustele „D+1“ täitmisaaja⁽²⁶⁾. EKP tõdeb, et äripraktika ja tehnoloogia areng võimaldab üha kiiremat maksete teostamist, ning toetab igati asjaolu, et mitmes liikmesriigis osutatakse selliseid teenuseid nii tarbijate kui ettevõtjate hüvanguks juba praegu. EKP loodab, et täitmisaegade lühendamist jätkatakse kogu Euroopa turgul. EKP-l on hea meel seda protsessi omalt poolt katalüsaatorina toetada.

⁽²¹⁾ Vt ettepannud direktiivi artikkel 58.

⁽²²⁾ Vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kreditt- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22) (edaspidi „ühitse euromaksete piirkonna (SEPA) määrus“) põhjendus 13 ja artikli 5 lõike 3 punkti d alapunkt iii.

⁽²³⁾ Vt ettepannud direktiivi artiklid 45 ja 59 (uus).

⁽²⁴⁾ Vt ettepannud määruse põhjendus 57 ja artikli 67 lõige 1.

⁽²⁵⁾ Vt ettepannud direktiivi artiklid 65, 80 ja 82.

⁽²⁶⁾ Kehtiva makseteenuste direktiivi artikli 69 lõige 1 sätestab, et kredittkorraldused krediteeritakse maksja makseteenuste pakkuja kontole hiljemalt maksekorralduse laekumise päevale järgneva tööpäeva lõpuks.

- 2.12. Makseteenuse pakkujate turvakorraldus ja intsidentidest teavitamine⁽²⁷⁾ on usaldatavusnõuete üle järelevalvet teostavate asutuste ja keskpankade pädevuses. Edasiste järelevalvenõuete kehtestamine antud valdkonnas peaks seetõttu jääma asjaomaste asutuste pädevusse. Makseteenuste direktiivi kohaselt tuleb aga tegevusriskidega, sealhulgas turvariskidega seonduvat teavet jagada pädevate asutustega, EKPga ja kohastel juhtudel Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametiga ning võrgu- ja infoturbe direktiivi kohaselt määratud pädevate asutustega.
- 2.13. EBA peaks vastutama teabevahetuse eest liikmesriikide pädevate asutuste vahel; EKP omakorda aga teavitab EKPSi liikmeid maksesüsteeme ja makseviise puudutavatest küsimustest. Samuti peaks EBA töötama pädevatele asutustele välja suunised kaebuste esitamise menetluseks⁽²⁸⁾, mis aitaks kaasa menetluste ühtlustamisele.
- 2.14. Teatud sätted⁽²⁹⁾ puudutavad liikmesriikide kaalutusõigust riigisiseste maksetehingute osas. Sellised eeskirjad ei tundu olevat kooskõlas makseteenuste ühisturu eesmärkidega, mistõttu oleks soovitatav need välja jätta.
- 2.15. Maksekonto teabele juurdepääsu ning selle kasutamist kolmandast isikust teenusepakkujate ja kolmandast isikust makseviiside väljaandjate poolt (st kui kolmandast isikust teenusepakkujat väljastab maksekaardi) reguleerivad erinevad sätted⁽³⁰⁾. Asjaomased teenused oma olemuselt ei erine. Seetõttu soovitakse EKP need sätted ühte liita, kuna kolmandast isikust makseteenuse pakkuja poolt maksekonto teabele juurdepääsu ja selle kasutamist reguleerivat korda võib *mutatis mutandis* kohaldada ka kolmandast isikust makseviiside väljaandjate suhtes.

Teksti redaktsiooni ettepanekud, kui EKP on soovitanud ettepannud direktiivi muuta, on esitatud lisas koos selgitustega.

Frankfurt Maini ääres, 5. veebruar 2014

EKP president

Mario DRAGHI

⁽²⁷⁾ Vt ettepannud määruse artiklid 85 ja 86.

⁽²⁸⁾ Vt ettepannud määruse artikli 88 lõige 1.

⁽²⁹⁾ Vt ettepannud direktiivi artikli 35 lõige 2 ja artikli 56 lõige 2.

⁽³⁰⁾ Vt vastavalt artiklid 58 ja 59.

LISA

Muudatusettepanekud

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
Muudatus 1	
Põhjendus 6	
<p>„(6) Kuna elektroonilised maksed on tehniliselt keerulised ning kogu maailmas kasvab elektrooniliste maksete maht ja luuakse uut liiki makseteenuseid, on viimastel aastatel suurenenud elektrooniliste maksetega seotud turvariskid. Kuna makseteenuste turu latusaks toimimiseks peavad makseteenused olema turvalised ja ohutud, tuleb makseteenuste kasutajaid piisavalt kaitsta selliste ohtude eest. Makseteenused on majandus- ja ühiskonnaelu toimimise seisukohalt hädavajalikud. Seetõttu käsitatakse makseteenuste pakkujaid (näiteks krediitiasutusi) turuosalistena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [pls insert number of NIS Directive after adoption][25] artikli 3 lõikele 8 (2).”</p>	<p>„(6) Kuna elektroonilised maksed on tehniliselt keerulised ning kogu maailmas kasvab elektrooniliste maksete maht ja luuakse uut liiki makseteenuseid, on viimastel aastatel suurenenud elektrooniliste maksetega seotud turvariskid. Kuna makseteenuste turu latusaks toimimiseks peavad makseteenused olema turvalised ja ohutud, tuleb makseteenuste kasutajaid piisavalt kaitsta selliste ohtude eest. Makseteenused on majandus- ja ühiskonnaelu toimimise seisukohalt hädavajalikud. Seetõttu käsitatakse makseteenuste pakkujaid (näiteks krediitiasutusi) turuosalistena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi [pls insert number of NIS Directive after adoption][25] artikli 3 lõikele 8 (2).”</p>

Selgitus

Vt muudatus 31.

Muudatus 2

Põhjendus 7

<p>„(7) Lisaks direktiivis [pls insert number of NIS Directive after adoption] ette nähtud üldistele meetmetele, mis võetakse liikmesriikide tasandil, tuleks maksetehingutega seotud turvariske käsitleda ka makseteenuste pakkujate tasandil. Makseteenuse pakkujate turbemeetmed peavad olema proportsionaalsed turvariskidega. Selleks et tagada, et makseteenuste pakkujad esitavad pädevatele asutustele igal aastal ajakohastatud teavet oma turvariskide ning nendega seoses võetud (täiendavate) meetmete kohta, tuleks luua korrapärase aruandluse mehhanism. Selleks et minimeerida teiste pakkujate ja maksesüsteemide kahjustamise, näiteks maksesüsteemi tegevuses suurte häirete põhjustamise ning makseteenuse kasutajatele kahju tekitamise ohtu, on oluline kohustada makseteenuse pakkujaid teatama suurematest turvaintsidentidest põhjendamatu viivitusega Euroopa Pangandusjärelevalvele.”</p>	<p>„(7) Lisaks direktiivis [pls insert number of NIS Directive after adoption] ette nähtud üldistele meetmetele, mis võetakse liikmesriikide tasandil, tuleks Maksetehingutega seotud turvariske tuleks käsitleda ka makseteenuste pakkujate tasandil. Makseteenuse pakkujate turbemeetmed peavad olema proportsionaalsed turvariskidega. Selleks et tagada, et makseteenuste pakkujad esitavad pädevatele asutustele igal aastal ajakohastatud teavet oma turvariskide ning nendega seoses võetud (täiendavate) meetmete kohta, tuleks luua korrapärase aruandluse mehhanism. Selleks et minimeerida teiste pakkujate ja maksesüsteemide kahjustamise, näiteks maksesüsteemi tegevuses suurte häirete põhjustamise ning makseteenuse kasutajatele kahju tekitamise ohtu, on oluline kohustada makseteenuse pakkujaid teatama suurematest talitlus- ja turvaintsidentidest põhjendamatu viivitusega käesoleva direktiivi kohaselt määratud päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, kes annab hinnangu teiste asutuste kaasamise vajalikkuse kohta ning edastab asjaomase hinnangu põhjal teabe intsidendi üksikasjade kohta EBA-le ja EKP-le, kes omakorda teavitavad intsidendist teiste liikmesriikide pädevaid asutusi ja EKPSi.”</p>
--	--

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Selgitus

Vt muudatus 31.

Muudatus 3

Põhendus 18

„(18) Pärast direktiivi 2007/64/EÜ vastuvõtmist on tekkinud uut liiki makseteenuseid eelkõige internetimaksete valdkonnas. Eelkõige on esile kerkinud kolmandast isikust teenusepakkujad, kes pakuvad tarbijatele ja kaubandusettevõtjatele nn makse algatamise teenust, kusjuures ülekantav raha ei lähe sageli selliste teenuste pakkuja käsutusse. Need teenused aitavad teha e-kaubanduse makseid, luues tarkvaralise silla kaubandusettevõtja veebisaidi ja tarbija internetipanga platvormi vahel, võimaldades algatada internetimakseid krediid- ja otsekorralduste alusel. Kolmandast isikust teenusepakkujad pakuvad nii kaubandusettevõtjate kui ka tarbijate jaoks kaardimaksest odavamalt makseteenust, mis võimaldab sooritada interneti teel sisseoste ka neil tarbijail, kellel krediitkaarti ei ole. Kuna aga kolmandast isikust teenusepakkujate suhtes direktiivi 2007/64/EÜ ei kohaldata, ei tarvitse nad olla pädeva asutuse järelevalve all ega järgida direktiivi 2007/64/EÜ. See tekitab mitmesuguseid õiguslikke probleeme näiteks tarbijakaitse, turvalisuse ja vastutuse, konkurentsi ning isikuandmete kaitse valdkonnas. Seepärast tuleks neid probleeme reguleerida uute eeskirjadega.”

„(18) Pärast direktiivi 2007/64/EÜ vastuvõtmist on tekkinud uut liiki makseteenuseid eelkõige internetimaksete valdkonnas. Eelkõige on esile kerkinud kolmandast isikust teenusepakkujad, kes pakuvad tarbijatele, ja kaubandusettevõtjatele **ja muudele makseteenuse kasutajatele** nn makse algatamise teenust **või kontoteabe teenust**, kusjuures ülekantav raha ei lähe sageli selliste teenuste pakkuja käsutusse. **Makse algatamise** teenused aitavad teha e-kaubanduse makseid, luues tarkvaralise silla kaubandusettevõtja veebisaidi ja tarbija internetipanga platvormi vahel, võimaldades algatada internetimakseid krediid- ja otsekorralduste alusel **algatades kliendi taotlusel maksekäsundi teise makseteenuse pakkuja juures avatud konto suhtes, näiteks kliendi internetipanga platvormi vahendusel või makseviisi väljaandmise abil. Kontoteabe teenused annavad maksjale konsolideeritud vormis teavet maksja poolt ühe või mitme muu makseteenuse pakkuja juures avatud ühe või mitme konto kohta. Samuti võivad kolmandast isikust teenusepakkujad pakkuda nii makse algatamise kui kontoteabe teenuseid.** Kolmandast isikust teenusepakkujad pakuvad nii kaubandusettevõtjate kui ka tarbijate jaoks ~~kaarditavapärases~~ maksest odavamalt makseteenust, mis võimaldab sooritada interneti teel sisseoste ka neil tarbijail, kellel krediitkaarti ei ole. Kuna aga kolmandast isikust teenusepakkujate suhtes direktiivi 2007/64/EÜ ei kohaldata, ei tarvitse nad olla pädeva asutuse järelevalve all ega järgida direktiivi 2007/64/EÜ. See tekitab mitmesuguseid õiguslikke probleeme näiteks tarbijakaitse, turvalisuse ja vastutuse, konkurentsi ning isikuandmete kaitse valdkonnas. Seepärast tuleks neid probleeme reguleerida uute eeskirjadega.”

Selgitus

Teeme ettepaneku kirjeldada kõiki kolmandast isikust teenusepakkujaid ühe põhjenduse all. Seetõttu on põhjendused 18 ja 26 ühte liidetud ning lisatud on ka viide makseviise (näiteks deebet- või krediitkaardid) väljaandvatele kolmandast isikust teenusepakkujatele. Viimase lisanduse tõttu teeme ettepaneku jätta välja näide selliste kaartide alternatiivi kohta. Lisaks on välja toodud võimalus, et kontoteabe teenuseid pakutakse koos makse algatamise teenustega.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 4**

Põhjendus 26

„(26) Tehnoloogia arengu tõttu on viimastel aastatel tekkinud ka mitmesuguseid täiendavaid teenuseid, näiteks kontoteabe teenus või kontoteabe koondvaate teenus. Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada ka selliste teenuste suhtes, et anda tarbijatele piisavat kaitset ja õiguskindlust nende staatuse suhtes.”

„(26) Tehnoloogia arengu tõttu on viimastel aastatel tekkinud ka mitmesuguseid täiendavaid teenuseid, näiteks kontoteabe teenus või kontoteabe koondvaate teenus. Käesolevat direktiivi tuleks kohaldada ka selliste teenuste suhtes, et anda tarbijatele piisavat kaitset ja õiguskindlust nende staatuse suhtes.”

Selgitus

Käesolev põhjendus on ühte liidetud põhjendusega 18 (vt muudatus 3).

Muudatus 5

Põhjendus 51

„(51) Tuleb kehtestada kriteeriumid, mille alusel kolmandast isikust teenusepakkujal on lubatud juurdepääs teabele vahendite olemasolu kohta kontrol, mille makseteenuse kasutaja on avanud teise makseteenuse pakkuja juures, ja sellise teabe kasutamine. Eelkõige peaksid kolmandast isikust teenusepakkuja ja makseteenuse kasutaja kontot haldav makseteenuse pakkuja täitma käesolevas direktiivis sätestatud ja osutatud ning Euroopa Pangandusjärelevalve suunistega ettenähtud isikuandmete kaitse ja turvanõudeid. Maksja maksekontole juurdepääsuks peaks kolmandast isikust teenusepakkujal olema maksja selgesõnaline nõusolek ja maksjat tuleks täielikult teavitada juurdepääsu ulatusest. Et sellised makseteenuste pakkujad, kes ei võta vastu hoiuseid, saaksid areneda, on vaja, et krediidiasutused esitaksid neile teavet vahendite olemasolu kohta, kui maksja on andnud nõusoleku edastada seda teavet makseteenuse pakkujale, kes on makseviisi väljaandja.”

„(51) Tuleb kehtestada kriteeriumid, mille alusel kolmandast isikust teenusepakkujal on lubatud juurdepääs teabele vahendite olemasolu kohta kontrol, mille makseteenuse kasutaja on avanud teise makseteenuse pakkuja juures, ja sellise teabe kasutamine. Eelkõige peaksid kolmandast isikust teenusepakkuja ja makseteenuse kasutaja kontot haldav makseteenuse pakkuja täitma käesolevas direktiivis sätestatud ja osutatud ning Euroopa Pangandusjärelevalve suunistega ettenähtud isikuandmete kaitse ja turvanõudeid. **Maksja Makseteenuse kasutaja** maksekontole juurdepääsuks peaks kolmandast isikust teenusepakkujal olema **maksja makseteenuse kasutaja** selgesõnaline nõusolek ja **maksja makseteenuse kasutajat** tuleks täielikult teavitada juurdepääsu ulatusest. Et sellised **uued** makseteenuste pakkujad, kes ei võta vastu hoiuseid **ei hoia maksja rahalisi vahendeid oma kontrol**, saaksid areneda, on vaja, et krediidiasutused **kontot hoidvad makseteenuste pakkujad** esitaksid **asjaomasele kolmandast isikust teenusepakkujale** neile teavet vahendite olemasolu kohta, kui **maksja makseteenuse kasutaja** on andnud nõusoleku edastada seda teavet **makseteenuse pakkujale, kes on makseviisi väljaandja kolmandast isikust teenusepakkujale.**”

Selgitus

Täpsustus hõlmatud osapoolte kohta.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Muudatus 6

Põhjendus 52

„(52) Makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate õigusi ja kohustusi tuleks kohandada, pidades silmas kolmandast isikust teenusepakkuja osalemist tehingus neil juhtudel, kui kasutatakse makse algatamise teenust. Täpsemalt tähendab see kontot haldava makseteenuse pakkuja ja tehingus osaleva kolmandast isikust teenusepakkuja vastutuse tasakaalustamist, kusjuures mõlemad peaksid võtma vastutuse tehingu selle osa eest, mis on nende kontrolli all, ning vahejuhtumi eest vastutava osalise selget määratlemist. Kolmandast isikust teenusepakkujat tuleks konkreetselt kohustada pettuse või vaidluse korral esitama maksjale ja tema maksekonto teenuse pakkujale tehingu viit ja andmed tehingu sooritamiseks antud loa kohta.”

„(52) Makseteenuse kasutajate ja makseteenuse pakkujate õigusi ja kohustusi tuleks kohandada, pidades silmas kolmandast isikust teenusepakkuja osalemist tehingus neil juhtudel, kui kasutatakse makse algatamise teenust. Täpsemalt tähendab see kontot haldava makseteenuse pakkuja ja tehingus osaleva kolmandast isikust teenusepakkuja vastutuse tasakaalustamist, kusjuures mõlemad peaksid võtma vastutuse tehingu selle osa eest, mis on nende kontrolli all, ning vahejuhtumi eest vastutava osalise selget määratlemist. Kolmandast isikust teenusepakkujat tuleks konkreetselt kohustada pettuse või vaidluse korral esitama maksjale makseteenuse kasutajale ja tema maksekonto teenuse pakkujale tehingu viite ja andmed tehingu sooritamiseks antud loa kohta. **Teatud kaupade ja teenuste puhul ei pruugi tingimusteta tagasimakse siiski olla kohane. Seetõttu võib kaaluda tagasimaksete otsekorralduse võimalust, kuid seda vaid komisjoni poolt koostatava kaupade ja teenuste nimekirja alusel ning ainult maksja selgesõnalisel nõusolekul.** Juhul kui kasutaja nõuab sellise makse aluseks olevaid maksja kohustusi makse saaja ees, näiteks seoses kauba või teenusega, mis on tellitud, tarbitud või mille eest nõutakse õiguspäraselt tasu, ega tarbija õigust maksekäsund tühistada.”

Selgitus

Vt muudatusi 19 ja 24.

Muudatus 7

Põhjendus 57

„(57) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada tagasimaksmise eeskirjad, mis kaitseksid tarbijat, kui täidetud maksetehing ületab summat, mida oleks üldjuhul võinud eeldada. Et maksjal ei tuleks kanda rahalist kahju, tuleb tagada, et tagastamise puhul krediteerimise väärtuspäev ei oleks hilisem kui kuupäev, mil vastav summa debiteeriti. Otsekorralduste puhul peaks makseteenuse pakkujatel olema võimalik ette näha veelgi soodsamad tingimused oma klientidele, kellel peaks olema tingimusteta õigus vaidlusaluste maksetehingutega seotud raha tagasimaksele. Selline tingimusteta tagasimakse õigus, mis tagab tarbijakaitse kõrge taseme, ei ole siiski põhjendatud juhtudel, kui kaubandusettevõtja on lepingu juba täitnud ja kaup või teenus on ära tarbitud. Juhul kui kasutaja nõuab sellise makse tagasimaksmist, ei tohiks tagasimakseõigus mõjutada makse aluseks olevaid maksja kohustusi makse saaja ees, näiteks seoses kauba või teenusega, mis on tellitud, tarbitud või mille eest nõutakse õiguspäraselt tasu, ega tarbija õigust maksekäsund tühistada.”

„(57) Käesoleva direktiiviga tuleks sätestada tagasimaksmise eeskirjad, mis kaitseksid tarbijat, kui täidetud maksetehing ületab summat, mida oleks üldjuhul võinud eeldada. Et maksjal ei tuleks kanda rahalist kahju, tuleb tagada, et tagastamise puhul krediteerimise väärtuspäev ei oleks hilisem kui kuupäev, mil vastav summa debiteeriti. Otsekorralduste puhul peaks makseteenuse pakkujatel olema võimalik ette näha veelgi soodsamad tingimused oma klientidele, kellel peaks olema tingimusteta õigus vaidlusaluste maksetehingutega seotud raha tagasimaksele. Selline tingimusteta tagasimakse õigus, mis tagab tarbijakaitse kõrge taseme, ei ole siiski põhjendatud juhtudel, kui kaubandusettevõtja on lepingu juba täitnud ja kaup või teenus on ära tarbitud. **Teatud kaupade ja teenuste puhul ei pruugi tingimusteta tagasimakse siiski olla kohane. Seetõttu võib kaaluda tagasimaksete otsekorralduse võimalust, kuid seda vaid komisjoni poolt koostatava kaupade ja teenuste nimekirja alusel ning ainult maksja selgesõnalisel nõusolekul.** Juhul kui kasutaja nõuab sellise makse aluseks olevaid maksja kohustusi makse saaja ees, näiteks seoses kauba või teenusega, mis on tellitud, tarbitud või mille eest nõutakse õiguspäraselt tasu, ega tarbija õigust maksekäsund tühistada.”

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
----------------------------------	--

Selgitus

Tagasimakseõiguse sõltuvusse seadmine makse aluseks olevast ostust võib tõstatada küsimusi seoses eraelu puutumatuses, samuti tõhusust ja kulusid puudutavaid küsimusi. Ettepaneku sellisel kujul vastuvõtmine tähendab tõenäoliselt SEPA otsekorraldussüsteemi raames hetkel kehtivate piiramatute tagasimakseõiguste keelustamist, mis tooks tarbijatele kaasa vähemsoodsad tingimused. EKP teeb ettepaneku kehtestada kõikidele tarbijaotsekorraldustele üldine tingimusteta tagasimakseõigus kaheksa nädala jooksul. Eraldi nimekirjas sätestatud teatud koheseks tarbimiseks mõeldud kaupade ja teenuste puhul võivad võlgnik ja võlausaldaja leppida kokku, et tagasimakseõigust ei kohaldata. Komisjon võiks asjaomase nimekirja sätestada delegeeritud õigusaktis.

Muudatus 8

Põhjendus 80

<p>„(80) Selleks et tagada käesoleva direktiivi järjekindel kohaldamine, peaks komisjonil olema võimalik kasutada EBA erialaseid teadmisi ja abi, mistõttu tuleks EBA-le anda ülesanne välja töötada suuniseid ja regulatiivseid tehnilisi standardeid, mis käsitlevad makseteenuste turvalisust ning liikmesriikidevahelist koostööd, mis on seotud teenuste osutamise ning tegevusloaga makseasutuste asutamise teistes liikmesriikides. Komisjonile tuleks anda pädevus need reguleerivad tehnilised standardid vastu võtta. Need ülesanded on täielikult kooskõlas EBA rolli ja ülesannetega vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, millega loodi Euroopa Pangandusjärelevalve.”</p>	<p>„(80) Selleks et tagada käesoleva direktiivi järjekindel kohaldamine, peaks komisjonil olema võimalik kasutada EBA erialaseid teadmisi ja abi, mistõttu tuleks EBA-le anda ülesanne EKPga tihedas koostöös välja töötada suuniseid ja regulatiivseid tehnilisi standardeid, mis käsitlevad makseteenuste turvalisust ning liikmesriikidevahelist koostööd, mis on seotud teenuste osutamise ning tegevusloaga makseasutuste asutamise teistes liikmesriikides. Komisjonile tuleks anda pädevus need reguleerivad tehnilised standardid vastu võtta. Need ülesanded on täielikult kooskõlas EBA rolli ja ülesannetega vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, millega loodi Euroopa Pangandusjärelevalve.”</p>
--	--

Selgitus

Keskpankade pädevusse kuuluvad ka makseteenustega seonduvad turvalisuse küsimused. EKP on vabatahtlikult teinud tihedat koostööd makseteenuse järelevalve teostajatega SecuRe Pay foorumi raames. See edukas koostöö tuleks nüüd ametlikuks muuta. Praegusel kujul ei hõlma ettepanek reguleerivaid tehnilisi standardeid. Seetõttu on asjaomane viide välja jäetud.

Muudatus 9

Artikkel 2

<p>„1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liidus pakutavate makseteenuste suhtes juhul, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus või kui ainus makseteenuse pakkuja asub liidus. Seliste maksetehingute puhul, kus vaid üks makseteenuse pakkuja asub liidus, kohaldatakse artiklit 78 ja III jaotist maksetehingu liidus teostatava osa suhtes.</p> <p>2. III jaotist kohaldatakse mis tahes vääringus pakutavate makseteenuste suhtes. IV jaotist kohaldatakse eurodes või euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus tehtud makseteenuste suhtes.”</p>	<p>„1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse liidus pakutavate makseteenuste suhtes juhul, kui nii maksja makseteenuse pakkuja kui ka makse saaja makseteenuse pakkuja asuvad liidus või kui ainus makseteenuse pakkuja asub liidus. Seliste maksetehingute puhul, kus vaid üks makseteenuse pakkuja asub liidus, kohaldatakse artiklit 78 ja III ja IV jaotist, v.a artiklit 72 ja artikli 74 lõiget 1, maksetehingu liidus teostatava osa suhtes.</p> <p>2. III ja IV jaotist kohaldatakse mis tahes vääringus pakutavate makseteenuste suhtes. IV jaotist kohaldatakse eurodes või euroalasse mittekuuluva liikmesriigi vääringus tehtud makseteenuste suhtes.”</p>
--	--

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Selgitus

Makseteenuste kasutajate igakülgse kaitse tagamiseks peaks läbipaistvust ja krediteerimise väärtuspäeva puudutavaid sätteid ning makseteenuste pakkumise ja kasutamise seotud õiguseid ja kohustusi puudutavaid sätteid kohaldama tehingutele, kus vaid üks makseteenuste pakkuja asub liidus, maksetehingu liidus teostatava osa suhtes.

Muudatus 10

Artikli 4 lõige 32

„32. „makse algatamise teenus” – kolmandast isikust makseteenuse pakkuja osutatav makseteenus, mis võimaldab juurdepääsu maksekontole, kui makse algatamises osaleb maksja või kolmandast isikust makseteenuse pakkuja tarkvara või kui maksja või makse saaja kasutab makseviise, et edastada maksja volitused kontot haldavale makseteenuse pakkujale;”

„32. „makse algatamise teenus” – kolmandast isikust makseteenuse pakkuja **poolt maksja taotlusel teise makseteenuse pakkuja hoitava konto suhtes osutatav makseteenus**, mis võimaldab juurdepääsu maksekontole, **maksekäsuandi algatamise teenus**, kui makse algatamises osaleb maksja või kolmandast isikust makseteenuse pakkuja tarkvara või kui maksja või makse saaja kasutab makseviise, et edastada maksja volitused kontot haldavale makseteenuse pakkujale;”

Selgitus

Määratlus peab olema võimalikult lihtne ja paindlik ning hõlmama ka tulevikus loodavaid lahendusi. Määratlus ei tohiks sisaldada nõudeid või viiteid konkreetsele tehnoloogiale.

Muudatus 11

Artikli 4 lõige 33

„33. „kontoteabe teenus” – makseteenus, mis seisneb makseteenuse kasutajale konsolideeritud ja kasutajasõbralikus vormis teabe edastamises ühe või mitme maksekonto kohta, mille ta on avanud ühe või mitme kontot haldava makseteenuse pakkuja juures;”

„33. „kontoteabe teenus” – **kolmandast isikust makseteenuse pakkuja osutatav** makseteenus, mis seisneb makseteenuse kasutajale konsolideeritud ja kasutajasõbralikus vormis teabe edastamises ühe või mitme maksekonto kohta, mille ta on avanud ühe või mitme kontot haldava makseteenuse pakkuja juures **konsolideeritud vormis teabe pakkumiseks ühe või mitme muu makseteenuse pakkuja juures avatud ühe või mitme maksekonto kohta;**”

Selgitus

Määratlus peab olema võimalikult lihtne ja paindlik ning hõlmama ka tulevikus loodavaid lahendusi. Määratlus ei tohiks sisaldada nõudeid või viiteid konkreetsele tehnoloogiale.

Muudatus 12

Artikli 4 lõiked 39 kuni 43 (uus)

Tekst puudub

„39. „maksetehingute vastuvõtmine” – maksja makseviisi poolt algatatavate maksja maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks maksjaga sõlmitud lepingu alusel makseteenuse pakkuja poolt osutatav makseteenus, mille tulemusena toimub vahendite ülekandmine maksjale; teenus võib sisaldada autentimist, autoriseerimist ja muid maksja finantsvoogude juhtimisega seonduvaid teenuseid, sõltumata sellest, kas makseteenuse pakkuja hoiab maksja vahendeid maksja nimel oma kontol;

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
	<p>40. „makseviiside väljaandmine” — makseteenus, kus makseteenuse pakkuja annab maksjale otse või kaudselt makseviisi maksja maksetehingute algatamiseks, töötlemiseks ja arveldamiseks;</p> <p>41. „kreeditorraldus” – riigisisene või piiriülene makseteenus, millega makseteenuse pakkuja, kelle juures maksja maksekonto asub, krediteerib makse saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt maksja antud juhise alusel;</p> <p>42. „piiriülene makse” – elektrooniliselt töödeldav maksetehing, mis on algatatud maksja või saaja poolt või saaja kaudu ning mille korral maksja makseteenuse pakkuja ja saaja makseteenuse pakkuja asuvad eri liikmesriigis;</p> <p>43. „riigisisene makse” - elektrooniliselt töödeldav maksetehing, mis on algatatud maksja või saaja poolt või saaja kaudu ning mille korral nii maksja makseteenuse pakkuja kui saaja makseteenuse pakkuja asuvad samas liikmesriigis.”</p>

Selgitus

Lisada tuleks mõistete „makseviiside väljaandmine” ja „maksetehingute vastuvõtmine” määratlus, tagamaks, et ettepanud direktiiv hõlmaks kõiki makseteenuste pakkujaid vastavalt I lisas sätestatule. Määratlused tuleks viia kooskõlla ettepanekuga, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (COM (2013) 550/3); 2013/0265).

Lisada tuleks mõiste „kreeditorraldus” määratlus, kuna tegemist on ühe peamise makseviisiga ettepanud määruses. Lisatud määratlus on kooskõlas SEPA määrusega. Mõistete „piiriülene makse” ja „riigisisene makse” määratlus on lisatud selguse huvides.

Muudatus 13

Artikli 9 lõike 1 sissejuhatav lõik

<p>„1. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad mis tahes makseteenuseid pakkuvalt makseasutuselt ning sedavõrd, kui võrd ta samal ajal tegeleb artikli 17 lõike 1 punkti c kohase muu äritegevusega, et ta kasutaks makseteenuse kasutajatelt ja teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud raha kaitsmiseks ühte võtet kahest:”</p>	<p>„1. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad mis tahes makseteenuseid pakkuvalt makseasutuselt ning sedavõrd, kui võrd ta samal ajal tegeleb artikli 17 lõike 1 punkti c kohase muu äritegevusega, et ta kasutaks makseteenuse kasutajatelt ja teise makseteenuse pakkuja kaudu maksetehingu täitmiseks saadud raha kaitsmiseks ühte võtet kahest:”</p>
--	--

Selgitus

Kaitsemeetmete nõuete ühtlustamise eesmärgil on tehtud teksti muudatuse ettepanek, tagamaks, et makseteenuse kasutaja rahalised vahendid oleksid kõikides makseasutustes kohaselt kaitstud, sõltumata sellest, kas nad tegelevad muu äritegevusega või mitte.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 14**

Artikli 12 lõige 1

„1. Pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada ainult juhul, kui asutus:

[...]

c) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi või ei teata pädevale asutusele nende tingimuste täitmist mõjutavatest olulistest sündmustest;”

„1. Pädevad asutused võivad makseasutusele antud tegevusloa kehtetuks tunnistada ainult juhul, kui asutus:

[...]

c) ei täida enam tegevusloa andmise tingimusi või ei teata pädevale asutusele nende tingimuste täitmist mõjutavatest olulistest sündmustest **või ei esita täpset statistilist teavet;**”

Selgitus

Täpse statistilise teabe esitamine on makseasutustega seonduvate riskide järelevalve juures keskse tähtsusega.

Muudatus 15

Artikli 25 lõige 2

„2. Peale selle võimaldavad liikmesriigid teabevahetust oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:

a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;

b) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;

c) teised asjaomased asutused, kes on määratud vastavalt käesolevale direktiivile, direktiivile 2005/60/EÜ ja makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavatele muudele liidu õigusaktidele, nagu näiteks õigusaktid, mida kohaldatakse rahapesu ja terrorismi rahastamise suhtes;

d) EBA, kes osaleb määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõike 5 punktis a osutatud järelevalvemehhanismide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisel.”

„2. Peale selle võimaldavad liikmesriigid teabevahetust oma pädevate asutuste ja järgmiste asutuste vahel:

a) teiste liikmesriikide pädevad asutused, kes vastutavad makseasutustele tegevuslubade andmise ja makseasutuste järelevalve eest;

b) Euroopa Keskpank ja liikmesriikide keskpangad kui rahandus- ja järelevalveasutused ja, kui see on asjakohane, muud riigiasutused, kes vastutavad makse- ja arveldussüsteemide järelevalve eest;

c) teised asjaomased asutused, kes on määratud vastavalt käesolevale direktiivile, direktiivile 2005/60/EÜ ja makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatavatele muudele liidu õigusaktidele, nagu näiteks õigusaktid, mida kohaldatakse rahapesu ja terrorismi rahastamise suhtes;

d) EBA, kes osaleb määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 1 lõike 5 punktis a osutatud järelevalvemehhanismide ühtse ja järjepideva tegevuse tagamisel, **ja kohastel juhtudel;**

e) Europol, kui liidu õiguskaitseorgan, mis vastutab liikmesriikide pädevate politseiasutuste abistamise ja ühtse lähenemisviisi eest organiseeritud kuritegevuse ja muude raskete kuritegude ning terrorismi, sealhulgas rahatähtede ja muude maksevahendite võltsimise, vastu võitlemisel.”

Selgitus

Arvestades Europoli pädevust ja erialaseid teadmisi muu hulgas euro rahatähtede võltsimise ja muude maksevahenditega seotud raskete finantskuritegude vastu võitlemisel liidu tasandil, tuleks ka Europol lisada nende asutuste hulka, millega pädevad asutused peaksid saama teavet jagada. Vt nõukogu otsus 2009/371/JHA ⁽³⁾.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 16**

Artikli 27 lõike 5 punkt a (uus)

Tekst puudub

„5. a) I lisa lõikes 7 osutatud äritegevusega tegelevatele füüsilistele või juriidilistele isikutele ei tohiks teha erandeid.”

Selgitus

Kuna kontot haldavad makseteenuse pakkujad peavad võimaldama kolmandast isikust teenusepakkujale juurdepääsu, võib järelevalvenõuete järgimisest erandi tegemine kolmandast isikust teenusepakkujale tuua kaasa ettenägematuid tagajärgi. Pealegi pakutakse kolmandast isikust teenusepakkuja poolt osutatavaid teenuseid enamasti interneti teel, mistõttu ei ole need teenused piiratud ühe liikmesriigiga. Seetõttu ei tohiks teha erandeid kolmandast isikust teenusepakkujale.

Muudatus 17

Artikli 35 lõige 2

„2. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Ettemakstud makseviiside puhul võivad liikmesriigid neid summasid suurendada kuni 500 euroni.”

„2. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Ettemakstud makseviiside puhul võivad liikmesriigid neid summasid suurendada kuni 500 euroni.”

Selgitus

Riigisiseste maksetehingute puhul, st tehingute puhul, mis ei ole piiriülesed, ei ole ettenähtavat vajadust kohustada liikmesriike ja nende pädevaid asutusi oluliselt muutma artikli 35 lõikes 1 sätestatud maksimaalset maksesummat madala väärtusega maksete makseviisidele tehtava erandi raames. Pealegi oleks sellise muutuse tulemuseks suured erinevused siseriiklikes erandites, mis oleks omakorda vastuolus ühtse integreeritud Euroopa jaemaksete turu põhimõtetega.

Muudatus 18

Artikkel 39

„d) vajaduse korral maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate tasude suurus ning vajadusel nende koosseis.”

„d) vajaduse korral maksetehingu täitmise eest tasumisele kuuluvate ~~kolmandast isikust makseteenuse pakkujale tehingu eest makstavate~~ tasude suurus ning vajadusel nendeselliste tasude summade koosseis.”

Selgitus

Muudatuse eesmärk on selgitada, et tasude osas saavad kolmandast isikust makseteenuse pakkujad kehtestada vaid nende endi poolt võetavaid tasusid, mitte aga kontot haldava makseteenuse pakkuja poolt kehtestatud tasusid.

Muudatus 19

Artikkel 40

„Kui maksekäsund on algatatud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja enda süsteemiga, peab see pakkuja pettuse või vaidluse korral maksjale ja kontot haldavale makseteenuse pakkujale tegema kättesaadavaks tehingu viite ja autoriseerimise andmed.”

„Kui maksekäsund on algatatud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja enda süsteemiga, peab see pakkuja pettuse või vaidluse korral maksjale ja kontot haldavale makseteenuse pakkujale tegema kättesaadavaks tehingu viite ja autoriseerimise andmed **tõendid kasutaja autentimise kohta kooskõlas artikli 58 lõikega 2.**”

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Selgitus

Kuna isikustatud turvaelemente ei tohiks enam jagada, vajab kolmandast isikust teenusepakkuja vaidluse või pettuse korral tõendeid selle kohta, et a) makseteenuse pakkuja on kolmandast isikust teenusepakkujale kinnitanud, et tehing on autoriseeritud ja et b) kolmandast isikust teenusepakkuja on kliendi isikustatud turvaelementide põhjal ümberlükkamatult autentitud.

Muudatus 20

Artikkel 41

„Kohe pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja makseteenuse pakkuja maksjale või teeb talle kättesaadavaks järgmise teabe artikli 37 lõikes 1 sätestatud viisil: [...]”

„Kohe pärast maksekäsundi laekumist esitab maksja **kontot haldav** makseteenuse pakkuja maksjale või teeb talle kättesaadavaks järgmise teabe artikli 37 lõikes 1 sätestatud viisil: [...]”

Selgitus

Muudatuse eesmärk on selgitada, et käesolev artikkel kohaldub ainult kontot haldavatele makseteenuse pakkujatele, sest kolmandast isikust teenusepakkujate kohustused on sätestatud artiklis 39. Sätet kohaldatakse nii olukorras, kus kaasatud on kolmandast isikust teenusepakkujad, kui tavapäraste makseteenuste puhul.

Muudatus 21

Artikli 45 lõike 5 punkt g (uus)

Tekst puudub

„g) makseteenuse pakkuja teave makseteenuse kasutaja õiguse kohta blokeerida makse algatamise teenus makseteenuse kasutaja kontolt või koostada positiivseid või negatiivseid kolmandast isikust teenusepakkujate nimekirju.”

Selgitus

Makseteenuse kasutajad saavad ettepannud artiklis 59 (uus) sätestatud makse algatamise teenuse blokeerimise või teatud kolmandast isikust teenusepakkujate positiivsete või negatiivsete nimekirjade koostamise õigust kasutada vaid juhul, kui neid on sellest vastavalt teavitatud.

Muudatus 22

Artikli 54 lõige 1

„1. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, võivad makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja kokku leppida, et artikli 55 lõiget 1, artikli 57 lõiget 3 ning artikleid 64, 66, 67, 68, 71 ja 80 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja võivad samuti kokku leppida muu tähtaja, kui on sätestatud artiklis 63.”

„1. Kui makseteenuse kasutaja ei ole tarbija, võivad makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja kokku leppida, et artikli 55 lõiget 1, artikli 57 lõiget 3 ning artikleid **59** (uus), 64, 66, 67, 68, 71 ja 80 ei kohaldata täielikult või osaliselt. Makseteenuse kasutaja ja makseteenuse pakkuja võivad samuti kokku leppida muu tähtaja, kui on sätestatud artiklis 63.”

Selgitus

Vt muudatuse 26 selgitust.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 23**

Artikli 56 lõige 2

„2. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Nad võivad summasid suurendada ette makstud makseviiside puhul kuni 500 euronit.“

„2. Liikmesriigid ja nende pädevad asutused võivad siseriiklike maksetehingute puhul vähendada või kahekordistada lõikes 1 osutatud summasid. Nad võivad summasid suurendada ette makstud makseviiside puhul kuni 500 euronit.“

Selgitus

Riigisiseste maksetehingute puhul, st tehingute puhul, mis ei ole piiriülesed, ei ole ettenähtavat vajadust kohustada liikmesriike ja nende pädevaid asutusi oluliselt muutma artikli 56 lõikes 1 sätestatud maksimaalset maksesummat madala väärtusega maksete makseviisidele tehtava erandi raames. Pealegi oleks sellise muutuse tulemuseks suured erinevused siseriiklikes erandites, mis oleks omakorda vastuolus ühtse integreeritud Euroopa jaemaksete turu põhimõtetega.

Muudatus 24

Artikkel 58

„1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus kasutada kolmandast isikust makseteenuse pakkuja makseteenused, mis võimaldavad juurdepääsu maksekontodele, nagu on osutatud I lisa punktis 7.

2. Kui kolmandast isikust makseteenuse pakkuja on saanud maksjalt loa osutada makseteenuseid lõike 1 alusel, on tal järgmised kohustused:

a) tagada, et makseteenuse kasutaja isikustatud turvaelemendid ei ole kättesaadavad kolmandatele isikutele;

b) autentida end konto omaniku kontot haldavale makseteenuse pakkuja(te)le üheselt mõistetaval viisil;

„1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse kasutajal on õigus kasutada kolmandast isikust makseteenuse pakkuja makseteenused, mis võimaldavad põhinevad juurdepääsul maksekontodele, nagu on osutatud I lisa punktis 7.

2. Kui kolmandast isikust makseteenuse pakkuja on saanud makseteenuse kasutajalt loa osutada makseteenuseid lõike 1 alusel, on tal järgmised kohustused:

a) tagada, et makseteenuse kasutaja isikustatud turvaelemendid ei ole kättesaadavad kolmandatele isikutele **kliendi usaldusväärne autentimine maksete algatamiseks või kontoteabele juurdepääsemiseks järgmisel viisil:**

i) makseteenuse kasutaja turvaline suunamine kontot haldava makseteenuse pakkuja poole kasutaja autentimiseks; või

ii) omaenda isikustatud turvaelementide välja andmine autentimise eesmärgil.

Kolmandast isikust makseteenuse pakkujal ei tohi olla juurdepääsu kontot haldava makseteenuse pakkuja väljastatud makseteenuse kasutaja isikustatud turvaelementidele.

b) autentida end konto omaniku **makseteenuse kasutaja** kontot haldavale makseteenuse pakkuja(te)le üheselt mõistetaval viisil.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
<p>c) mitte säilitada makseteenuse kasutaja tundlikke andmeid maksete kohta ega tema individuaalsete turvavolituste andmeid.</p> <p>3. Kui kontot haldav makseteenuse pakkuja on makse algatamise teenuse osutamisel saanud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja teenuse kaudu maksja maksekäsundi, teavitab ta viimast viivitamata maksekäsundi laekumisest ja esitab talle teabe selle konkreetse maksetehingu jaoks piisavate rahaliste vahendite olemasolu kohta.</p> <p>4. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad käsitlevad kolmandast isikust makseteenuse pakkuja teenuste kaudu edastatud maksekäsundeid ilma, et nad neid võrreldes vahetult maksja enda esitatud maksekäsunditega diskrimineeriksid muudel kui ajastamise ja prioriteetsusega seotud objektiivsetel põhjustel.”</p>	<p>c) mitte säilitada makseteenuse kasutaja tundlikke andmeid maksete kohta ega tema individuaalsete turvavolituste andmeid, mis on saadud makseteenuse kasutaja maksekontole juurdepääsu kaudu, välja arvatud teave, mis on mõeldud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja algatatud makse identifitseerimiseks (näiteks viitenumber, maksja ja makse saaja IBAN, tehingu summa, muud viitandmed ja arveldussüsteemi teave), ning mitte kasutada andmeid mis tahes muul otstarbel peale makseteenuse kasutaja selgesõnaliselt määratletud otstarbe.</p> <p>3. Liikmesriigid tagavad, et kontot haldav makseteenuse pakkuja loob tingimused kolmandast isikust makseteenuse pakkujalt maksekäsundite saamiseks ning aktsepteerib ümbersuunamist vastavalt käesoleva artikli lõikele 2.</p> <p>4. Kui makse algatamise teenuse osutamisel edastatakse maksekäsund kolmandast isikust makseteenuse pakkuja kaudu, teavitab kontot haldav makseteenuse pakkuja on makse algatamise teenuse osutamisel saanud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja teenuse kaudu maksja maksekäsundi teda viivitamata maksekäsundi laekumisest andmisest ja esitab talle teabe selle konkreetse maksetehingu jaoks piisavate rahaliste vahendite olemasolu kohta.</p> <p>5. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad käsitlevad kolmandast isikust makseteenuse pakkuja teenuste kaudu edastatud maksekäsundeid ilma, et nad neid võrreldes vahetult maksja enda esitatud maksekäsunditega diskrimineeriksid muudel kui ajastamise ja prioriteetsusega seotud objektiivsetel põhjustel.</p> <p>6. Liikmesriigid tagavad, et kontot haldav makseteenuse pakkuja pakub võimaluse korral kolmanda isiku makseteenuse jaoks turvalist, standardset, maksekontole juurdepääsul põhinevat liidest. Euroopa standard peaks põhinema EBA poolt EKPga tihedas koostöös [...] jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumisest määratletud suunistel ning sisaldama vähemalt tehnilisi nõudeid ja talitlust puudutavaid nõudeid maksekäsundi edastamiseks kontot haldava makseteenuse pakkuja ja kolmandast isikust makseteenuse pakkuja vahel vastavalt lõike 2 punkti a alapunktile i) ning kolmandast isikust makseteenuse pakkuja autentimiseks üheselt mõistetaval viisil vastavalt lõike 2 punktile b.”</p>

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Selgitus

IT-turvalisuse aluspõhimõtete kohaselt ei jagata makseteenuse kasutaja autentimiseks kasutatavaid volitusi mis tahes kolmanda osapoolega. Seetõttu peaksid kolmandast isikust teenusepakkujad tagama kliendi usaldusväärse autentimise järgmisel viisil: kas (a) makseteenuse kasutaja turvalise ümbersuunamisega kontot haldava makseteenuse pakkuja poole või (b) omaenda isikustatud turvaelementide välja andmisega. Standardne Euroopa maksekonto juurdepääsu tehniline liides peaks võimaldama mõlemat.

Asjaomane kolmandast isikust teenusepakkujate maksekonto teabe juurdepääsu turvaline standardne liides peaks põhinema avatud Euroopa standardil ja võimaldama kolmandast isikust teenusepakkujal pärast ettepanud direktiivi ülevõtmist juurdepääsu mis tahes makseteenuse pakkuja juures avatud maksekontole liidus. Asjaomane liides tuleks EBA ja EKP tihedas koostöös määratleda kohe pärast ettepanud direktiivi ülevõtmist ning sisaldama vähemalt tehnilisi nõudeid ja talitlust puudutavaid nõudeid ning sellega seonduvat korda.

Lisaks peaksid kolmandast isikust teenusepakkujad a) kaitsma makseteenuse kasutaja isikustatud turvaelemente, b) autentima end üheselt mõistetaval viisil makseteenuse kasutaja kontot haldava(te) makseteenuse pakkuja(te) ees; c) mitte säilitama makseteenuse kasutaja maksekonto kaudu saadud teavet, välja arvatud teave, mis on mõeldud kolmandast isikust teenusepakkujat algatatud makse identifitseerimiseks (nt viitenumber, maksja ja makse saaja IBAN, tehingu summa) ja d) mitte kasutama teavet mis tahes muul otstarbel peale maksja poolt selgesõnaliselt määratletud otstarbe.

Muudatus 25

Artikkel 59

„Artikkel 59	„Artikkel 59
<p>Kolmandast isikust makseviisi väljaandja juurdepääs maksekonto andmetele ja nende andmete kasutamine</p>	<p>Kolmandast isikust makseviisi väljaandja juurdepääs maksekonto andmetele ja nende andmete kasutamine</p>
<ol style="list-style-type: none"> Liikmesriigid tagavad maksjale õiguse kasutada maksekaarditeenuseid kolmandast isikust makseviisi väljaandja vahendusel. Kui maksja on andnud tema käsutusse makseviisi andnud kolmandast isikust makseviisi väljaandjale nõusoleku, et viimane võib saada teavet tema konkreetsel maksekontol selle konkreetse maksetehingu jaoks piisavate vahendite olemasolu kohta, esitab seda konkreetset kontot haldav makseteenuse pakkuja kohe pärast maksja maksekäsu saamist sellekohase teabe kolmandast isikust makseviisi väljaandjale. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad käsitlevad kolmandast isikust makseviisi väljaandja teenuste kaudu edastatud maksekäsuandeid ilma et nad neid võrreldes vahetult maksja enda esitatud maksekäsuanditega diskrimineeriks muudel kui ajastamise ja prioriteetsusega seotud objektiivsetel põhjustel.” 	<ol style="list-style-type: none"> Liikmesriigid tagavad maksjale õiguse kasutada maksekaarditeenuseid kolmandast isikust makseviisi väljaandja vahendusel. Kui maksja on andnud tema käsutusse makseviisi andnud kolmandast isikust makseviisi väljaandjale nõusoleku, et viimane võib saada teavet tema konkreetsel maksekontol selle konkreetse maksetehingu jaoks piisavate vahendite olemasolu kohta, esitab seda konkreetset kontot haldav makseteenuse pakkuja kohe pärast maksja maksekäsu saamist sellekohase teabe kolmandast isikust makseviisi väljaandjale. Kontot haldavad makseteenuse pakkujad käsitlevad kolmandast isikust makseviisi väljaandja teenuste kaudu edastatud maksekäsuandeid ilma et nad neid võrreldes vahetult maksja enda esitatud maksekäsuanditega diskrimineeriks muudel kui ajastamise ja prioriteetsusega seotud objektiivsetel põhjustel.”

Selgitus

Käesoleva artikli sätted maksekonto teabe juurdepääsu ja selle kasutamise kohta makseviise (nt maksekaardid) väljastavate kolmandast isikust makseteenuse pakkujate poolt on oma loomult identsed artikliga 58, mis reguleerib maksekonto teabe juurdepääsu ja selle kasutamist kolmandast isikust makseteenuse pakkujate poolt. Seetõttu võiks artikli 59 välja jätta, ilma et sellega kaasneks riski makseteenuste pakkujate ja teenust kasutavate maksjate õiguskindlusele.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾**Muudatus 26**

Artikkel 59 (uus)

Tekst puudub

„Artikkel 59 Maksjal on õigus: i) anda oma kontot haldavale makseteenuse pakkujale juhise mis tahes makse algatamise teenuste blokeerimiseks maksja maksekontolt; ii) blokeerida mis tahes makse algatamise teenus, mis on algatatud ühe või mitme eelnevalt määratletud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja poolt; või (iii) autoriseerida vaid makse algatamise teenused, mis on algatatud ühe või mitme eelnevalt määratletud kolmandast isikust makseteenuse pakkuja poolt.”

Selgitus

Kooskõlas SEPA määruse põhjenduses 13 ja artikli 5 lõike 3 punkti d alapunktis iii sätestatud tarbijakaitse ja makseteenuste kasutajate kaitse põhimõtetega ning õigusliku järjepidevuse tagamiseks tuleks lisada uus artikkel, millega tagatakse makseteenuse kasutajate õigus anda oma makseteenuse pakkujatele juhiseid ning koostada positiivseid või negatiivseid kolmandast isikust teenusepakkujate nimekirju. Asjaomast sätet ei tohiks aga kohaldada makseteenuse kasutajatele, kes ei ole tarbijad (vt muudatus 22). Kuna juhiseid peab andma maksja, ei tohiks säte võimaldada kolmandast isikust teenusepakkujate üldist vaikiimisi blokeerimist või üldise blokeerimise sätte lisamist makseteenuse pakkuja lepingutingimustesse.

Muudatus 27

Artikli 65 lõige 2

„2. Kui tehingus osaleb kolmandast isikust makseteenuse pakkuja, peab kontot haldav makseteenuse pakkuja maksma tagasi autoriseerimata maksetehingu summa ning vajaduse korral taastama debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud. Kolmandast isikust makseteenuse pakkuja suhtes võidakse kohaldada kontot haldavale makseteenuse pakkujale rahalise hüvitise maksmise kohustust.”

„2. Kui tehingus osaleb kolmandast isikust makseteenuse pakkuja, peab kontot haldav makseteenuse pakkuja maksma tagasi autoriseerimata maksetehingu summa ning vajaduse korral taastama debiteeritud maksekontol olukorra, mis oleks olnud, kui autoriseerimata maksetehing ei oleks toimunud. Kolmandast isikust makseteenuse pakkuja suhtes võidakse kohaldada kontot haldavale makseteenuse pakkujale rahalise hüvitise maksmise kohustust **kooskõlas artikliga 82.**”

Selgitus

Kliendi vaatenurgast on loomulik, et maksja pöördub tagasimakse saamiseks kontot haldava makseteenuse pakkuja poole, sest tema suhe kolmandast isikust teenusepakkujatega võib olla vaid ühekordne, näiteks makse algatamiseks. Kontot haldav makseteenuse pakkuja võib seejärel nõuda hüvitist kolmandast isikust teenusepakkujalt, välja arvatud juhul kui kolmandast isikust teenusepakkuja suudab tõendada, et ta ei olnud vea eest vastutav. Kolmandast isikust teenusepakkuja hüvitisele peaksid kehtima samad eeskirjad, mis täitmata jätmisele, vaele või hilisele täitmisele vastavalt artiklile 80 ning regressiõigust vastavalt artiklile 82. Selline hüvitis võib kõne alla tulla näiteks juhul, kui kolmandast isikust teenusepakkuja on välja andnud omaenda turvaelemendid, näiteks maksekaardi.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Muudatus 28

Artikli 66 lõige 1

„1. Erandina artiklist 65 võib maksjat kohustada kandma kuni 50 euro ulatuses mis tahes autoriseerimata maksetehingutega seotud kahjusid, mis on tekkinud seoses kaotatud või varastatud makseviisi kasutamise või makseviisi väärkasutamisega.

Maksja kannab kõik autoriseerimata tehingutega seotud kahjud, kui need on tekkinud pettuse teel tegutsemise või ühe või mitme artiklist 61 tuleneva kohustuse mittetäitmise tulemusel ettekatsetud või raske hooletuse tõttu. Sellistel juhtudel ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksimaalset summat. Kui makse tehakse sidevahendiga ning makseteenuse pakkuja ei nõua tugevat kliendi autentimist, kannab maksja finantstagajärgi ainult juhul, kui ta on tegutsenud pettuse teel. Kui makse saaja ja saaja makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist, hüvitavad nemad maksja makseteenuse pakkujale tekitatud rahalise kahju.”

„1. Erandina artiklist 65 võib maksjat kohustada kandma kuni 50 euro ulatuses mis tahes autoriseerimata maksetehingutega seotud kahjusid, mis on tekkinud seoses kaotatud või varastatud makseviisi kasutamise või makseviisi väärkasutamisega.

Maksja kannab kõik autoriseerimata tehingutega seotud kahjud, kui need on tekkinud pettuse teel tegutsemise või ühe või mitme artiklist 61 tuleneva kohustuse mittetäitmise tulemusel ettekatsetud või raske hooletuse tõttu. Sellistel juhtudel ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maksimaalset summat. Kui ~~makse tehakse sidevahendiga ning~~ makseteenuse pakkuja ei nõua tugevat kliendi autentimist, kannab maksja finantstagajärgi ainult juhul, kui ta on tegutsenud pettuse teel. Kui makse saaja ja saaja makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist, hüvitavad nemad maksja makseteenuse pakkujale tekitatud rahalise kahju.”

Selgitus

Tarbijatele tuleks tagada võrdne kaitse, sõltumata makse algatamise kanalist.

Muudatus 29

Artikli 67 lõige 1

„1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus saada makseteenuse pakkujalt makse saaja poolt või kaudu algatatud sellise maksetehingu tagasimakse, mis on juba autoriseeritud ja täidetud, kui on täidetud järgmised tingimused:

[...]Otsekorralduste puhul on maksjal tingimusteta õigus saada tagasimakse artiklis 68 sätestatud tähtaja jooksul, välja arvatud juhul, kui makse saaja on lepingulised kohustused juba täitnud ning maksjale on teenused juba osutatud või maksja on kauba ära tarbinud. Makseteenuse pakkuja taotlusel lasub makse saajal kohustus esitada tõendid kolmandas lõigus esitatud tingimuste täitmise kohta.”

„1. Liikmesriigid tagavad, et maksjal on õigus saada makseteenuse pakkujalt makse saaja poolt või kaudu algatatud sellise maksetehingu tagasimakse, mis on juba autoriseeritud ja täidetud, kui on täidetud järgmised tingimused:

[...]Otsekorralduste puhul on maksjal tingimusteta õigus saada tagasimakse artiklis 68 sätestatud tähtaja jooksul; ~~välja arvatud juhul, kui makse saaja on lepingulised kohustused juba täitnud ning maksjale on teenused juba osutatud või maksja on kauba ära tarbinud.~~ **Komisjon võib aga delegeeritud õigusaktis sätestada suletud nimekirja kaupadest ja teenustest, mida võib pakkuda tagasimakseta otsekorraldusega. Asjaomases nimekirjas toodud kaupade ja teenuste osas peavad maksja ja makse saaja eraldi nõustuma tagasimakseta otsekorraldusega ning selgesõnaliselt sedastama tingimusteta tagasimakse õiguse puudumist volituses.** Makseteenuse pakkuja taotlusel lasub makse saajal kohustus esitada tõendid kolmandas lõigus esitatud tingimuste täitmise kohta.”

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Selgitus

Tagasimakseõiguse sõltuvusse seadmine makse aluseks olevast ostust võib tõstatada küsimusi seoses eraelu puutumatusega, samuti tõhusust ja kulusid puudutavaid küsimusi. Ettepaneku sellisel kujul vastuvõtmine tähendab tõenäoliselt SEPA otsekorraldussüsteemi raames hetkel kehtivate piiramatute tagasimakseõiguste keelustamist, mis toob omakorda tarbijatele kaasa vähemsoodsad tingimused. EKP teeb ettepaneku kehtestada kõikidele tarbijaotsekorraldustele üldine tingimusteta tagasimakseõigus kaheksa nädala jooksul. Eraldi nimekirjas sätestatud teatud koheseks tarbimiseks mõeldud kaupade ja teenuste puhul võivad võlgnik ja võlausaldaja leppida kokku, et tagasimakseõigust ei kohaldata. Komisjon võiks asjaomase nimekirja sätestada delegeeritud õigusaktis.

Muudatus 30

Artikli 82 lõige 1

„1. Kui artikli 80 kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, kompenseerib see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale mis tahes tekkinud kahju ja/või artikli 80 kohaselt tasutud summa. See hõlmab hüvitist juhtumite puhul, kui makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist.”

„1. Kui artiklite **65 ja 80** kohase makseteenuse pakkuja vastutuse saab omistada teisele makseteenuse pakkujale või vahendajale, kompenseerib see makseteenuse pakkuja või vahendaja esimesele makseteenuse pakkujale mis tahes tekkinud kahju ja/või artiklite **65 ja 80** kohaselt tasutud summa. See hõlmab hüvitist juhtumite puhul, kui makseteenuse pakkuja ei kasuta tugevat kliendi autentimist.”

Selgitus

Regressiõigus peaks hõlmama ka autoriseerimata maksetehinguid. Selguse huvides oleks soovitatav „vahendaja” mõiste ettepanud direktiivis määratleda.

Muudatus 31

Artikkel 85

„Artikkel 85
Turvanõuded ja intsidentidest teatamine

1. Makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatakse direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv], eelkõige selle artiklites 14 ja 15 sätestatud riskijuhtimist ja intsidentidest teatamise nõudeid.
2. Direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõike 1 kohaselt määratud asutus teavitab viivitamata päritoluliikmesriigi pädevat asutust ja Euroopa Pangandusjärelevalvet makseteenuse pakkujatel võrgu- ja infoturbeintsidentide kohta saadud teadetest.

„Artikkel 85
Turvanõuded ja intsidentidest teatamine

1. Makseteenuse pakkujate suhtes kohaldatakse direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv], eelkõige selle artiklites 14 ja 15 sätestatud riskijuhtimist ja intsidentidest teatamise nõudeid. **Makseteenuse pakkujad kehtestavad pakutavate makseteenustega seotud tegevusriskide, sealhulgas turvariskide, haldamiseks asjakohaste leevendusmeetmete ja kontrollmehhanismide raamistiku. Asjaomases raamistikus määratlevad ja ajakohastavad makseteenuse pakkujad tõhusad intsidentide haldamise eeskirjad, sealhulgas suuremate intsidentide klassifikatsioon.**
2. Direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõike 1 kohaselt määratud asutus teavitab viivitamata päritoluliikmesriigi pädevat asutust ja Euroopa Pangandusjärelevalvet makseteenuse pakkujatel võrgu- ja infoturbeintsidentide kohta saadud teadetest. **Suuremate talitusintsidentide, sealhulgas turvaintsidentide, korral teavitab makseteenuse pakkuja intsidentist põhjendamatu viivitusega käesoleva direktiivi kohaselt määratud päritoluliikmesriigi pädevat asutust.**

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
<p>3. Euroopa Pangandusjärelevalve teavitab pärast teate saamist vajaduse korral teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.</p> <p>4. Lisaks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 14 lõikele 4 juhul, kui turvaintsident võib mõjutada makseteenuse pakkuja osutatava makseteenuse kasutajate finantshuve, teatab ta intsidendist põhjendamatu viivitamata oma makseteenuse kasutajaid ja teavitab neid sellest, milliseid negatiivse mõju leevendamise meetmeid nemad saaksid võtta intsidendi kahjuliku mõju leevendamiseks.”</p>	<p>3. Käesoleva direktiivi kohaselt määratud päritoluliikmesriigi pädev asutus annab pärast teate saamist vajaduse korral teiste liikmesriikide pädevaid asutushinnangu teiste asutuste kaasamise vajalikkuse kohta ning edastab asjaomase hinnangu põhjal teabe intsidendi üksikasjade kohta EBA-le ja EKP-le.</p> <p>4. EBA teavitab pärast teate saamist vajaduse korral teiste liikmesriikide käesoleva direktiivi kohaselt määratud pädevaid asutusi. EKP teavitab maksesüsteeme ja makseviise puudutavatest küsimustest EKPSi.</p> <p>5. Lisaks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 14 lõikele 4 juhul, Kui turvaintsident võib mõjutada makseteenuse pakkuja osutatava makseteenuse kasutajate finantshuve, teatab ta intsidendist põhjendamatu viivitamata oma makseteenuse kasutajaid ja teavitab neid sellest, milliseid negatiivse mõju leevendamise meetmeid nemad saaksid võtta intsidendi kahjuliku mõju leevendamiseks.</p> <p>6. [sisesta kuupäev]-ks töötab EBA tihedas koostöös EKPga direktiivi [sisesta direktiivi number] artiklis [sisesta number] sätestatud korra kohaselt välja suunised lõikes 1 osutatud suuremate intsidentide klassifikatsiooni ja lõikes 2 osutatud intsidentidest teavitamise sisu, vormi ja korra kohta makseteenuse pakkujatele, ning kriteeriumid käesoleva direktiivi kohaselt määratud pädevatele asutustele, mille alusel anda hinnang, milliste intsidentide korral tuleks kaasata ka teised asutused ning milliseid intsidendi üksikasju jagada teiste asutustega.</p> <p>7. EBA vaatab tihedas koostöös EKPga lõikes 6 osutatud suunised läbi korrapäraselt vähemalt iga kahe aasta järel.</p> <p>8. Lõikes 6 osutatud suuniste välja töötamisel ja läbi vaatamisel võib EBA arvestada komisjoni rakendusakti vastavalt direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 14 lõikele 7 ning Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametiga poolt sektorite, mis ei tegele makseteenuste pakkumisega, jaoks välja töötatud ja avaldatud standardite ja/või spetsifikatsioonidega.”</p>

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾

Selgitus

Pädevad asutused makseteenuse pakkujatele suuniste välja töötamiseks intsidentide haldamise ja intsidentidest teavitamise kohta ning asjaomaste asutustega intsidentide teabe jagamise kohta on järelevalveasutused ja EKPS. Makseteenuse pakkujate hõlmamine võrgu- ja infoturbe direktiiviga võib takistada järelevalveasutuste ja keskpankade ülesannete täitmist. Seetõttu tuleks seda vältida. Samas võib aga kaaluda Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametiga poolt muude sektorite jaoks välja töötatud suuniseid ja komisjoni rakendusaktis vastavalt ettepanekud võrgu- ja infoturbe direktiivi artikli 14 lõikele 7 sätestatud nõudeid sektoripõhiste õigusaktide vahel mõistliku kooskõla tagamiseks. Intsidentide klassifikatsiooni ja intsidentidest teavitamise kohta suuniste välja töötamise volitus on tihedalt seotud käesolevas artiklis sätestatud nõuetega. Seetõttu teeme ettepaneku teha volitusnormiks käesolev artikkel, mitte artikkel 86.

Muudatus 32

Artikkel 86

„Artikkel 86
Rakendamine ja aruandlus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad esitavad vastavalt direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõikele 1 määratud asutusele igal aastal ajakohastatud teabe nende osutatavate makseteenustega seotud tegevus- ja turvariskide ning nende suhtes rakendatud leevendusmeetmete ja kontrollimehhanismide kohta. Vastavalt direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõikele 1 määratud asutus edastab kõnealuse teabe viivitamata päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.
2. Ilma et see piiraks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artiklite 14 ja 15 kohaldamist, töötab EBA tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga välja suunised turvameetmete väljatöötamise, rakendamise ja järelevalve ning vajadusel ka nende sertifitseerimise kohta. Seejuures võetakse muu hulgas arvesse standardeid ja/või spetsifikaate, mille komisjon on avaldanud direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 16 lõike 2 alusel.
3. EBA vaatab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga suunised läbi korrapäraselt vähemalt iga kahe aasta järel.

„Artikkel 86
Rakendamine ja aruandlus

1. Liikmesriigid tagavad, et makseteenuse pakkujad esitavad vastavalt ~~käesoleva~~ direktiivi kohaselt [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõikele 1 määratud määratud pädevale asutusele igal aastal ajakohastatud teabe nende osutatavate makseteenustega seotud tegevus- ja turvariskide ning nende suhtes rakendatud leevendusmeetmete ja kontrollimehhanismide kohta. Vastavalt direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 6 lõikele 1 määratud asutus edastab kõnealuse teabe viivitamata päritoluliikmesriigi pädevale asutusele.
2. Ilma et see piiraks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artiklite 14 ja 15 kohaldamist, töötab EBA tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga välja suunised turvameetmete väljatöötamise, rakendamise ja järelevalve ning vajadusel ka nende sertifitseerimise kohta. Seejuures võetakse muu hulgas arvesse standardeid ja/või spetsifikaate, mille komisjon on avaldanud direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artikli 16 lõike 2 alusel.
3. EBA vaatab tihedas koostöös Euroopa Keskpangaga suunised läbi korrapäraselt vähemalt iga kahe aasta järel.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
<p>4. Ilma et see piiraks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artiklite 14 ja 15 kohaldamist annab EBA välja suunised, mis abistavad makseteenuse pakkujaid suurte intsidentide ja selliste asjaolude kvalifitseerimisel, mille puhul makseasutused peavad turvaintsidentist teatama. Kõnealused suunised esitatakse [[kuupäev] kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist].”</p>	<p>4. EBA koordineerib makseteenustega seotud tegevus- ja turvariske puudutava info jagamist käesoleva direktiivi kohaselt määratud pädevate asutustega, EKPga, võrgu- ja infoturbe direktiivi kohaselt määratud pädevate asutustega ning kohastel juhtudel Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametiga.</p> <p>4. Ilma et see piiraks direktiivi [võrgu- ja infoturbe direktiiv] artiklite 14 ja 15 kohaldamist annab EBA välja suunised, mis abistavad makseteenuse pakkujaid suurte intsidentide ja selliste asjaolude kvalifitseerimisel, mille puhul makseasutused peavad turvaintsidentist teatama. Kõnealused suunised esitatakse [[kuupäev] kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist].”</p>

Selgitus

Tegevus- ja turvariske puudutavaid aruandlusnõudeid peaksid määratlema ja hindama usaldatavusnõuete üle järelevalvet teostavad asutused ja keskpangad. Teavet võib jagada Euroopa Võrgu- ja Infoturbeametiga või võrgu- ja infoturbe direktiivi kohaselt määratud pädevate asutustega. Info koordineerimiseks kohane asutus on EBA.

Muudatus 33

Artikkel 87

<p>„1. Liikmesriigid tagavad, et kui maksja algatab elektroonse maksetehingu, kasutab makseteenuse pakkuja tugevat kliendi autentimist, kui EBA suunistega ei ole osutatava makseteenuse riskihinnangu alusel ette nähtud konkreetset erandit. See kehtib ka juhul, kui maksja nimel algatab maksetehingu kolmandast isikust makseteenuse pakkuja. Kui kontot haldav makseteenuse pakkuja tegutseb makseteenuse kasutaja nimel, võimaldab ta kolmandast isikust makseteenuse pakkujal kasutada oma autentimismeetodeid.</p> <p>2. Makseteenuse pakkuja, kes osutab I lisa punktis 7 osutatud teenuseid, peab ennast konto omaniku kontot haldavale makseteenuse pakkujale autentima.”</p>	<p>„1. Liikmesriigid tagavad, et kui maksja algatab elektroonse maksetehingu, kasutab makseteenuse pakkuja tugevat kliendi autentimist, kui EBA suunistega ei ole osutatava makseteenuse riskihinnangu alusel ette nähtud konkreetset erandit. See kehtib ka juhul, kui maksja nimel algatab maksetehingu kolmandast isikust makseteenuse pakkuja. Kui kontot haldav makseteenuse pakkuja tegutseb makseteenuse kasutaja nimel, võimaldab ta kolmandast isikust makseteenuse pakkujal kasutada oma autentimismeetodeid.</p> <p>2. Makseteenuse pakkuja, kes osutab I lisa punktis 7 osutatud teenuseid, peab ennast konto omaniku kontot haldavale makseteenuse pakkujale autentima.”</p>
---	--

Selgitus

Vt muudatuse 24 selgitus.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanekud ⁽¹⁾
----------------------------------	--

Muudatus 34

Artikli 89 lõige 5 (uus)

Tekst puudub	„5. EBA töötab tihedas koostöös EKPga välja määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohaselt määratud pädevatele asutustele adresseeritud suunised kaebuste esitamise menetluse kohta, mida kasutatakse kooskõla tagamiseks käesoleva direktiivi asjakohaste sätetega vastavalt lõikele 1. Asjaomased suunised töötatakse välja [sisesta kuupäev – kaks aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist]-ks ning ajakohastatakse regulaarselt vastavalt vajadusele.”
--------------	---

Selgitus

Kaebuste esitamise menetluste ühtlustamine parandaks piiriüleste kaebuste menetlemist ja aitaks kehtestada sujuvad ja tõhusad menetlused pädevate asutuste toetamiseks käesolevas direktiivis sätestatud ülesannete teostamisel.

⁽¹⁾ Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst. Läbi kriipsutatud kiri osutab EKP väljajätmisettepanekule.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv XXXX/XX/EL meetmete kohta, millega tagada võrgu- ja infoturbe ühtlaselt kõrge tase kogu Euroopa Liidus (ELT L ..., lk...).

⁽³⁾ Nõukogu otsus 2009/371/JHA, 6. aprill 2009, millega asutatakse Euroopa Politseiamet (Europol) (ELT L 121, 15.5.2009, lk 37).